
Warszawski Zespół Orientalny w Płocku.

Notatki Płockie 19/1-75, 38-39

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Warszawski Zespół Orientalny w Płocku

Staraniem Dyrekcji Muzeum Mazowieckiego i Towarzystwa Przyjaciół Muzeum w Płocku, dnia 28 listopada 1973 r. wystąpił Warszawski Zespół Orientalny w sali barokowej Zamku Książąt Mazowieckich, z kameralnym koncertem muzyczno-poetyckim pt. „Wschód w muzyce i poezji”.

Program koncertu wypełniły: słowo wprowadzające kierownika Zespołu mgr. Czesława Kwiecińskiego (o muzyce i poezji Ludów Azji), muzyka instrumentalna, pieśni i poezje, aforyzmy, przysłowia, sentencje: Chin, Japonii, Mongolii, Indii, Starożytnego Wschodu, Izraela, Azjatyckich Republiki Radzieckich (Gruzji, Armenii) oraz stylizacje orientalne w poezji i muzyce Polski (Mickiewicz, Słowacki, Baliński), Francji (Tournier), Niemiec (Mozart).

Wykonawcami koncertu byli artyści warszawscy soliści: Alicja MARCZAK-FABEROWA—mezzosopran, Dorota PUTOWSKA—harfa, Alicja PAWLICKA — recytacja oraz WARSZAWSKI ZESPÓŁ ORIENTALNY pod kier. art. CZESŁAWA KWIECIŃSKIEGO w składzie: Włodzimierz TOMASZCZUK — flet, Jerzy KWAŚNIAK — obój i rógzek angielski, Zdzisław BŁASZKIEWICZ — klarnet, Tadeusz KUŚNIERZ — fagot, Czesław KWIECIŃSKI — wschodnie instrumenty perkusyjne (tabla, mandryra) i Dorota PUTOWSKA — harfa. Niecodzienny program, barwny mądrością i pięknem kultur Wschodu przyjęto z bardzo dużym zainteresowaniem.

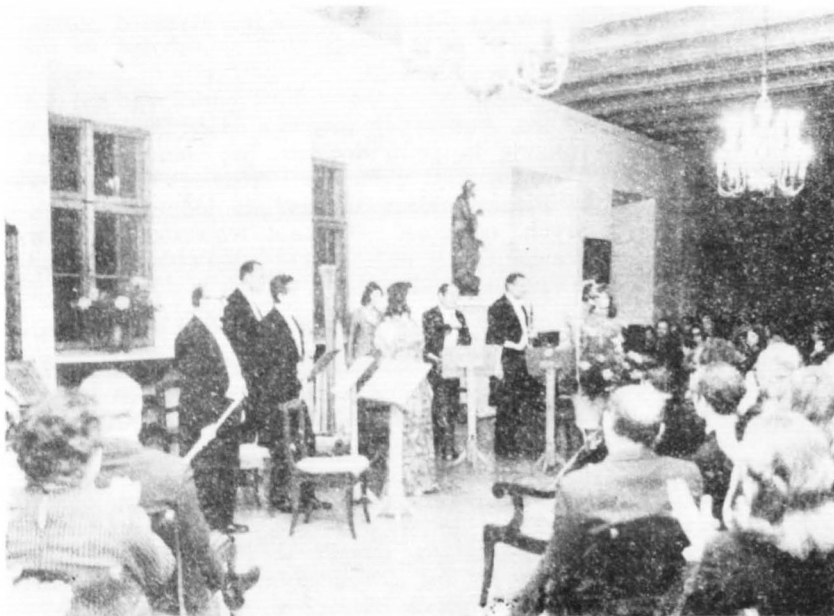
A teraz kilka słów o historii Warszawskiego Zespołu Orientalnego. Zespół łączy swoją genezę z postacią indyjskiego wieszca (poety, malarza i kompozytora) Rabindranath'a TAGORE'A. Punktem zwrotnym w okresie dwuletniego kształtowania się profilu Zespołu (od

1959 r.) był występ na uroczystym wieczorze, w setną rocznicę urodzin Tagore'a, zorganizowanym przez Gabinet Ministra Kultury i Sztuki wraz z Polskim Komitetem ds UNESCO w dniu 8 maja 1961 r. Zespół wykonał wówczas oryginalne pieśni R. Tagore'a (autora melodii i słów). Zachęcony zainteresowaniem Ministerstwa powiększał swój repertuar o muzykę (głównie lirykę wokalną) innych krajów Azji: Mongolii, Wietnamu, Japonii, Azjatyckich Rep. Radzieckich, tak że z biegiem czasu, dołączysz jeszcze poezję, z programem „Wschód w muzyce i poezji” od 1963 r. zaczął koncertować na estradach wielu Filharmonii i ośrodków kulturalnych w Polsce np.: Lublin, Białystok, Warszawa, Gdańsk, Poznań, Wrocław, Łódź, Płock i inne.

Głównym celem działalności artystycznej Zespołu jest: przybliżenie słuchaczowi polskiemu wartości ponadczasowych, ponadnarodowościowych, ogólnoludzkich, a mianowicie: Mądrości i Piękną Rodziny Człowieczej, a w tym konkretnym wypadku — Ludów Euro-Azji, dlatego też obok muzyki i poezji krajów Azji w repertuarze Zespołu znajdują się stylizacje orientalne kompozytorów i poetów Europy.

Zespół nawiązuje również do Wschodu pod względem historycznego rodowodu instrumentów i barwy ich brzmienia: harfa (biblijny Dawid) flet (z trzciny bambusowej) obój, rógzek, klarnet, fagot (od szałamaj azjatyckiej) + głos ludzki (powszechny, najstarszy i najpiękniejszy instrument).

Twórcą i kierownikiem artystycznym Zespołu jest Czesław KWIECIŃSKI, absolwent Wydziału Dyrygentury Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie, sprowadzony do Płocka (przez dyr. Szkoły Muzycznej w Płocku

Płock, 28 listopada 1973 r.
Muzeum Mazowieckie.
Warszawski Zespół Orientalny w sali barokowej Zamku Książąt Mazowieckich podczas koncertu muzyczno-poetyckiego pt. „Wschód w muzyce i poezji”

mgr. Marcina Kamińskiego) na stanowisko kierownika artystycznego i I dyrygenta przyszłej orkiestry zawodowej w Płocku. W chwili obecnej prowadzi klasę skrzypiec i orkiestrę Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Płocku (od 1972 roku).

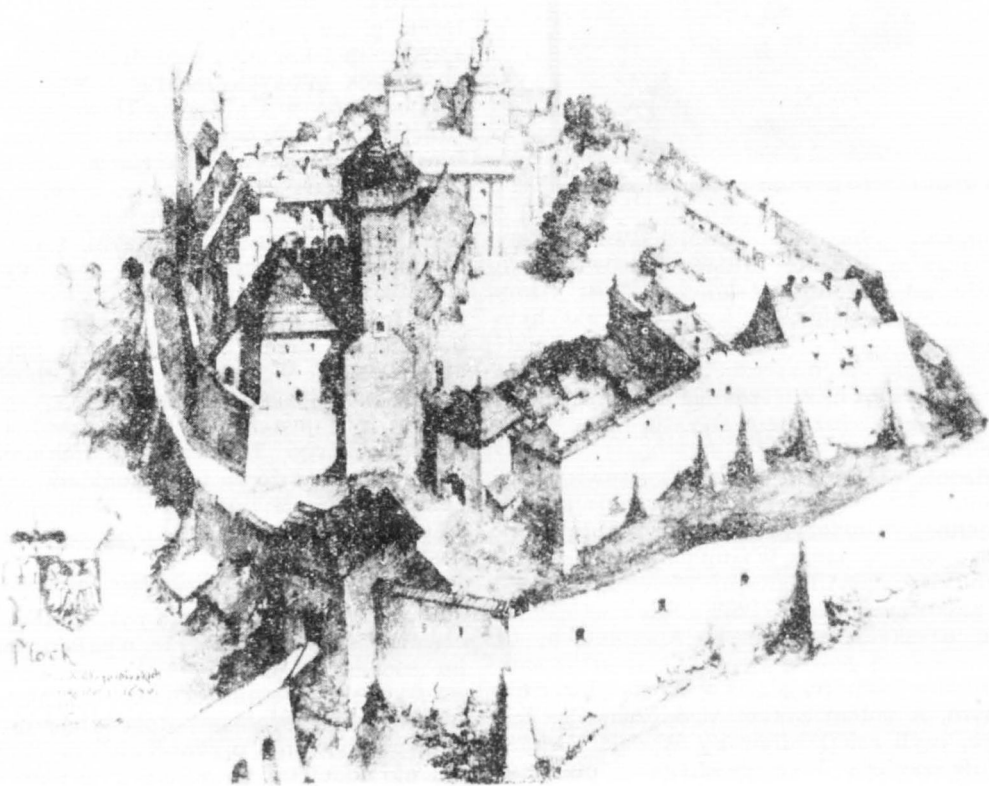
Obok działalności dyrygenckiej (koncerty gościnne), pedagogicznej (Szkoła Muzyczna w Płocku), koncertowej (z Zespołem Orient.), posiada również pewien dorobek kompozytorski: Mały Prelud na smyczki, Rapsod Warszawski Młodzieżowy Hymn Braterstwa, Kantata Turystyczna (jej prawykonanie: 8 kwietnia 1973 r. w sali kongresowej Pał. Kult. i Nauki w Warszawie), Inwokacja (prawykn. W-Wa 1973 r.).

W wyniku kontaktów z muzyką krajów Azji zainteresowania rodzimym folklorem góralskim i chorałem gregoriańskim, Czesław Kwieciński skomponował również koncertową kantatę kołędową „Za gwiazdą bellejemską” na motywach i skalach: *orientalnych* (region Bliskiego Wschodu) *polskich* (skale góralskie, reminiscencje kołęd polskich, rytmy polonezowe) i *gregoriańskich* (skale kościelne, motywy Bogurodzicy).

Utwór ten o formie oratoryjno-kantatowej (17 minut) został skomponowany na sopran i tenor — solo, chór mieszany i organy (orkiestrę). Prawykonanie polskie odbyło się na koncercie w Warszawie (styczeń 73 r.). Wykonawcami byli: Alicja Marczak-Faberowa — mezzosopran, Maciej Hazuka — tenor, chór Milenium pod dyr. Romualda Miazgi i Wincenty Gołębiowski — organy. Ten utwór wywołał również zainteresowanie zagranicą, czego dowodem jest węgierskie prawykonanie Kantaty na koncercie w dniu 26 grudnia 1973 roku w Budapeszcie. Wykonawcami byli: Ildiko Fodor — sopran, Zoltan Toth — tenor, chór Laszlo i orkiestra kameralna Radia Budapeszteńskiego pod dyr. Istvana Varsanyi. (Informacje w prasie polskiej o prawykonaniu Kantaty — czyt: Kurier Lubelski 6.1.74, Tygodnik Płocki — 15.1.74., Ruch Muzyczny — 17.2.74, „Za i Przeciw” — 10.3.74 i inn). W bieżącym roku Kantata zostanie wykonana w Berlinie i Dreźnie.

W czasie wykonywania kantaty wyświetlano kolorowe przezrocza krajobrazów Bliskiego Wschodu polskich Tatr i folkloru góralskiego oraz kościoła Mariackiego w Krakowie.

Nowy dar dla Towarzystwa Naukowego Płockiego

Zamek płocki (arx plocensis). Widok wzgórze zamkowego (tumskiego) w roku 1650 według rekonstrukcji Jana Gumowskiego, opracowanej na podstawie monografii historycznej A. J. Nowowiejskiego „Płock”, Inwentarza starostwa płockiego z 1572 r., i lustracji starostwa płockiego z 1616 r., planu sytuacyjnego architekta Stefana Szyllera, rysunków i ilustracji z gabinetu rycin Muzeum Czartoryskich w Krakowie i Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, rysunków Gierzyńskiego i Kozarskiego oraz studiów własnych w terenie. Fotokopia Stefana Deptuszeńskiego z Grodziska Mazowieckiego, przekazana jako dar Towarzystwu Naukowemu Płockiemu. Oryginał znajduje się w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Jan Gumowski (1883—1946) — artysta malarz i grafik. Łączył talent artysty ze zdolnościami rekonstrukcji, znajomością budownictwa i zamilowaniem badacza